

[Torben Lund]

være den pågældendes læge. Formålet er selvfølgelig at beskytte det særlige fortrolighedsforhold til disse personer, som en mistænkt kan have.

Vi mener faktisk, at dette særlige fortrolighedshensyn gælder i samme omfang, når det drejer sig om indgreb i meddelelshemmeligheden. Hvad fører det så med sig? Ja, når politiet ved kendelse har fået adgang til at foretage en telefonaflytning, kan der selvfølgelig ske det, at der på denne linje kommer en samtale imellem den pågældende mistænkte og vedkommendes læge, og det kan man selvfølgelig ikke helt gardere sig imod, men i de situationer har man jo i lovforslaget taget højde for, at en sådan oplysning straks skal tilintetgøres. Den må ikke anvendes.

Det samme kunne man sige med hensyn til rumaflytning i al almindelighed. Her kunne man vel heller ikke udelukke, at der på det hotelværelse eller i den lejlighed, hvor der rumaflyttes, kunne foregå en samtale imellem den pågældende mistænkte og vedkommendes læge. Også i de tilfælde må der naturligvis finde en tilintetgørelse sted, sådan som det også fremgår af lovforslaget.

Men vi synes nok, at der foreligger en særlig situation, hvis den rumaflytning, der er tale om, foregår direkte på en sygestue på et hospital. Der må vi vel sige, at der er en til vished grænsende sandsynlighed for, at den pågældende person skal tale med sin læge netop i det rum, og derfor vil vi gerne have sagen tilbage i udvalget og overveje og grundigt gennemgå, om de regler om rumaflytning, vi har fået fastsat i lovforslaget, nu også er tilstrækkelige.

Jeg kan sige på forhånd, at vi nok ikke mener, at de er tilstrækkelige, hvis det er således, at der uden videre skal kunne foretages rumaflytning også i sygestuer, men vi vil meget gerne have den konkrete sag gennemgået grundigt og så i øvrigt overveje lovforslaget endnu en gang på det punkt.

Hagen Hagensen (KF):

Vi havde gerne set, at man havde kunnet gennemføre forslaget om ændring af retsplejeloven i dets helhed, men vi erkender, at det ikke har været muligt at få klaret tingene af på en sådan måde, at vi kunne gennemføre hele det lovforslag, som justitsministeren fremsatte.

Vi er derfor enige i at dele lovforslaget på den måde, at vi alene gennemfører kapitel 71 om indgreb i meddelelshemmeligheden, således at der gives en yderligere sikring af dem, over for hvem der sker indgreb i meddelelshemmeligheden.

Jeg skal derfor meddele, at vi er rede til at stemme for lovforslaget, som det foreligger med ændringsforslagene under nr. 2, 3, 5 og 9. Vi ville ved anden behandling – og det gør jeg nu – redegøre for vores stilling til ændringsforslagene nr. 4, 6, 7 og 8.

Om ændringsforslag nr. 4 gælder det, at jeg kan slutte mig til, hvad hr. Torben Lund allerede har sagt. Vi går ikke ind for, at strafferammen skal ændres i opadgående retning fra 6 til 8 år.

For så vidt angår det af SF under nr. 6 stillede ændringsforslag om, at bestemmelsen i § 784, stk. 2, helt udgår, vil vi sige, at det kan vi aldeles ikke gå ind for.

Om ændringsforslag nr. 7, der er stillet af socialdemokratiet og det radikale venstre, og som giver en anden affattelse af § 784, stk. 2, vil vi sige, at vi finder, at det, efter at retsplejelovrådet har arbejdet med forholdene så grundigt, som det har gjort, ville være det rimeligste for os, at man gennemførte lovforslaget med den formulering, som det har fået i det af justitsministeren fremsatte forslag. Men vi kan leve med ændringsforslag nr. 7 og vil derfor undlade at stemme til dette.

Hvad angår spørgsmålet om tilfældighedsfundene, som SF og det radikale venstre under nr. 8 har stillet forslag om, vil jeg holde for, at det, efter hvad jeg kan skønne, er så grundigt bearbejdet af strafferetsplejeudvalget i den udformning, som § 789, stk. 2, har fået i det af ministeren fremsatte lovforslag, at jeg aldeles ikke ser nogen grund til, at man skulle gøre noget andet end at lade retten træffe bestemmelse om, hvorvidt tilfældighedsfund kan anvendes under en retssag. Det er af hr. Torben Lund klart vist, at hvis det drejer sig om en alvorlig forbrydelse som f.eks. manddrab, så kan man gøre brug af den viden, man har fået. Hvis det derimod drejer sig om mindre væsentlige forhold, ville jeg finde det fuldt betryggende, at det er retten, der kan afskære, at der finder bevisførelse sted på grundlag af tilfældighedsfund. Overensstemmende hermed vil vi stemme imod dette ændringsforslag.